

عنوان مقاله:

عمران از دیدگاه ابن خلدون

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 9، شماره 35 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

غلامرضا لطیفی - عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

ابن خلدون با نگرشی تحولی جامعه انسانی را از مراحل زندگی ابتدایی و بادیه نشینی تا اوج تمدن شهری مورد کاوش قرار می دهد. از دیدگاه وی، عمران بشری در مراحل مختلف از پیدایش تا توسعه و تکامل دو شکل مشخص به خود می گیرد: بادیه نشینی، شهرنشینی. وی برای این دو نوع اجتماع خصوصیات ناب و خالص ذکر می کند که ممکن است در واقعیت امر به تمام و کمال تحقق نداشته باشد. بنابراین همان طور که ماکس وبر انواع متعالی را انتزاعاتی اغراق آمیز نسبت به اصل واقعیت تلقی می کند. ابن خلدون نیز با توجه به متن واقعیت زمان خویش و سیر تاریخ گذشته به بررسی عمران بادیه نشینی و شهرنشینی می پردازد. به اعتقاد وی اجتماع ساده و بسیط بادیه نشینی در اثر همبستگی و تلاش گروهی وضعیت خویش را بهبود می بخشد و جهت تامین آسایش و رفاه به سوی شهر روی می آورد. زندگی پیچیده شهری تنوع مشاغل و تعدد ابزار و وسایل ارضای نیازهای تجملی، تمایز خاصی به اجتماعی شهری می دهد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1415513>

